DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Część XXV.

Wydana i rozesłana dnia 19. Lipca 1854.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XXV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. Juli 1854.

100.

Obwieszczenie Ministerstw Finansów i Handlu z dnia 16. Kwietnia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część XXXIII., nr. 93., wydana dnia 22. Kwietnia 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w powszechném terytoryum celném objętych,

względem niektórych ulżeń w deklaracyi towarów wychodowych.

Dla ulżenia obrotu wychodowego rozporządza się do powszechnego przestrzegania, co następuje:

1. Przy towarach wychodowych, nie podlegających żadnemu cłu wychodowemu, dostateczném jest w powszechności podanie oddziału zamiast pozycyi taryfy.

Od tego wyjętemi zostają towary wychodowe:

a) których wywóz wykazanym być musi;

b) przy których istniejące przepisy kontrolne szczególniejszego oświadczenia (nazwy taryfowéj lub kupieckiéj) wymagają, lub

c) które należą do oddziałów taryfy 17., 18., 29., 31., 34., 37., 38., 45., 48., 80., w obrębach których pojedyncze pozycye podlegają cłu wychodowemu.

2. Dozwoloném jest, zamiast deklaracyj w przepisanym formacie, podać w podwójnym egzemplarzu list frachtowy, z którym towar przesłany jest, jeżeli tenże list frachtowy opatrzony jest wymogami, przepisanemi dla deklaracyj wychodowych w ustawie o cłach i monopoliach rządowych.

Z tym listem frachtowym postępować należy, jak z deklaracyami, i jedno pare onegoż zatrzymaném być winno do udowodnienia rejestru.

Postanowienia rzeczone wejdą w życie z tym dniem, w którym takowe nadesłane zostaną do każdego urzędu celnego.

Baumgartner m. p.

101.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19. Kwietnia 1854.,

mocą którego ustanowionym zostaje początek działalności czystych władz sądowych, tudzież nowéj ustawy procesu karnego w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XXXIII., nr. 94., wydaną dnia 22. Kwietnia 1854.

100.

Kundmachung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 16. April 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXXIII. Stück, Nr. 93, ausgegeben am 22. April 1854),

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend mehrere Erleichterungen in der Erklärung der Ausfuhrwaaren.

Zur Erleichterung des Ausfuhrsverkehres wird Nachstehendes zur allgemeinen Nachachtung verfügt:

1. Bei den Ausfuhrwaaren, die keinem Ausfuhrzolle unterliegen, genügt in der Regel die Angabe der Abtheilung statt der Post des Tarifes.

Ausgenommen hievon sind die Ausfuhrwaaren:

a) deren Ausfuhr erwiesen werden muß;

b) bei denen die bestehenden Kontrolsvorschriften eine speziellere Erklärung (der tarifmäßigen oder der kaufmännischen Benennung) erheischen, oder

c) welche in die Tarifsabtheilungen 17, 18, 29, 31, 34, 37, 38, 45, 48, 80 gehören, innerhalb deren einzelne Posten einem Ausfuhrzolle unterliegen.

2. Es wird gestattet, statt der Erklärungen in dem vorgeschriebenen Formate den Frachtbrief, mit dem die Waare versendet wird, in duplo zu überreichen, falls dieser Frachtbrief die in der Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung für Ausfuhrerklärungen vorgeschriebenen Erfordernisse enthält.

Mit diesem Frachtbriefe wird wie mit den Erklärungen verfahren, und ein Pare desselben zur Registerbelegung zurückbehalten.

Diese Bestimmungen haben mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie jedem Zollamte zukommen.

Baumgartner m. p.

101.

Verordnung des Justizministeriums vom 19. April 1854,

womit der Zeitpunkt der Aktivirung der reinen Justizbehörden und des Beginnes der Wirksamkeit der neuen Strafprozeß-Ordnung in der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate bestimmt wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXXIII. Stück, Nr. 94, ausgegeben am 22. April 1854.

102.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 19. Kwietnia 1854.,

którém ustanowioném zostaje, iż naddyrekcya poczt w Weronie wraz z jéj podwładnemi urzędami pocztowemi działalność swą rozpocznie z dniem 1. Maja 1854.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XXXIII., nr. 95., wydaną dnia 22. Kwietnia 1854.

103.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 20. Kwietnia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część XXXIII., nr. 96., wydana dnia 22. Kwietnia 1854.),

mające moc we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza Wojskowego,

którém wydanym zostaje przepis o wykonywaniu rozporządzeń i orzeczeń władz cesarskich politycznych i policyjnych.

Co się tyczé władzy urzędowéj zwierzchności cesarskich politycznych i policyjnych w przedmiocie wykonywania rozporządzeń lub orzeczeń, tudzież zachowania powagi urzędowéj, widzę się spowodowanym, po wysłuchaniu Moich Ministrów, i zasiągnieniu zdania Mojéj Rady Państwa, dla wszystkich krajów koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza Wojskowego, rozporządzić, co następuje:

§. 1.

Wszelkie zarządzenia, rozporządzenia i orzeczenia, jakie wydają władze cesarskie polityczne i policyjne w zakresie urzędowania swego, czy bezpośrednio, czy z polecenia władz przełożonych, będą przez nich wykonywane środkami im prawnie przysłużającemi.

§. 2.

Należytości likwidalne, rozłożone przez dodatek do podatków bezpośrednich lub pośrednich, ściągane być winny za rozporządzeniem władz politycznych przez organa do ściągania tych podatków powołane, i środkami przymusowemi ku temu istniejącemi.

Podobnie też drogą, do ściągania podatków właściwą, i drogą egzekucyi podatkowéj, pobiérane być winny także i te należytości, które z mocy ustawy, co do ich pobiérania, na równi z podatkami są postawione, za rozporządzeniem tych organów, które rozstrzygać mają pod względem obowiązku i objętości należytości.

102.

Verordnung des Handelsministeriums vom 19. April 1854,

wodurch bestimmt wird, daß die Oberpostdirekzion in Verona mit ihren unterstehenden Postämtern ihre Wirksamkeit am 1. Mai 1854 beginnen wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXXIII. Stück, Nr. 95, ausgegeben am 22. April 1854.

103.

Kaiserliche Verordnung vom 20. April 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, XXXIII. Stück, Nr. 96, ausgegeben am 22. April 1854),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze,

wodurch eine Vorschrift für die Vollstreckung der Verfügungen und Erkenntnisse der landesfürstlichen politischen und polizeilichen Behörden erlassen wird.

Bezüglich der Amtsgewalt der landesfürstlichen politischen und Polizeibehörden, in Vollstreckung von Verfügungen oder Erkenntnissen, und in Wahrung des Amtsansehens, finde Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes, für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches und der Militärgrenze, Folgendes anzuordnen:

§. 1.

Alle Anordnungen, Verfügungen und Erkenntnisse, welche die landesfürstlichen politischen und polizeilichen Behörden im Bereiche ihrer Amtswirksamkeit unmittelbar, oder im Auftrage der vorgesetzten Behörden erlassen, werden von denselben durch die ihnen gesetzlich zustehenden Mittel zum Vollzuge gebracht.

§. 2.

Liquide Leistungen, welche durch Zuschlag zu den direkten oder indirekten Steuern umgelegt werden, sind über Anordnung der politischen Behörden durch die für die Einhebung dieser Steuern berufenen Organe und mittelst der dafür bestehenden Zwangsmittel einzubringen.

Ebenso sind im Wege der Steuer-Einhebung und der Steuer-Exekuzion jene Leistungen, die durch das Gesetz hinsichtlich ihrer Einbringung den Steuern gleichgehalten werden, über Anordnung derjenigen Organe einzubringen, die über die Pflicht und den Umfang der Leistungen zu entscheiden haben.

§. 3.

Drogą przepisaną nałożone, lub istniejące należytości pieniężne innego rodzaju, które w toku politycznego zarządu pobiérane być winny dla celów publicznych, n. p. koszta leczenia i inne datki sanitarne, kary pieniężne, pobory urzędników gminnych, przez administracyę Państwa na koszt gminy ustanowionych, datki dla kościołów, probostw i szkół, opłaty szkolne i t. p. ściągane być winny za rozporządzeniem władz przez ich własne organa, lub w ich imieniu i zleceniu przez organa gminne. Toż samo rozumié się o należytościach w naturaliach dla kościołów, probostw i szkół, których ściągnienie dotąd politycznym władzom jest przekazane, o ile prawo pobiérania nie jest zaprzeczoném, lub w razie zaprzeczenia, uprawniony w posiadaniu zostaje zabezpieczonym.

Jeżeli należytość całkiem lub częściowo spłacić zaniedbano, lub odmówiono, wówczas władza polityczna prawo ma, po bezskuteczném, bezpośrednio lub przez organa gminne nastąpioném upomnieniu, użyć środków egzekucyjnych, jakie zwykle miejsce mają dla ściągnienia zaległości w podatkach bezpośrednich.

§. 4.

Należytości pieniężne, mające miejsce dla celu gminnego z mocy ustawy lub w skutek uchwały gminnéj, przez właściwą władzę polityczną zatwierdzonéj, ściągać będą przełożeni gminni przez ich własne organa; jeżeli zobowiązany zostaje w zaległości, upomniony być winien pod zagrożeniem egzekucyi o wypełnienie swéj powinności, a jeżeli wypełnienie to nie nastąpiło w następnych dniach czternastu, wówczas władza polityczna powiatowa cesarska, albo téż urząd gminny, mający sobie poruczony polityczny zakres czynności (magistrat) egzekucyę zarządzi, poczém przełożony gminny przez własne organa swe zarządzić winien zagrabienie i w razie potrzeby transferowanie dóbr ruchomych ociągającego się z opłaceniem należytości, a to aż do kwoty, pokrywającéj tak zaległości, jakotéż koszta egzekucyi, po bezskutecznym zaś upływie dalszych dni ośmiu, nawet sprzedaż publiczną przedmiotów zagrabionych, pod dozorem władzy na egzekucyę zezwalającéj.

Zresztą przy takiém zagrabieniu, transferowaniu i publiczném sprzedaniu przestrzegać należy przepisów, istniejących w przedmiocie egzekucyi mobilarnéj przy zaległościach podatków.

Jeżeli siły i środki gminy do przeprowadzenia egzekucyi nie są dostatecznemi, wówczas przysłuża przełożonemu gminy, żądać od władzy politycznéj asystencyi (§. 8).

§. 3.

Vorschriftmäßig auferlegte oder bestehende Geldleistungen anderer Art, welche im Geschäftskreise der politischen Verwaltung zu öffentlichen Zwecken einzubringen sind, z. B. Kurkosten und andere Sanitätsbeiträge, Geldbußen, Bezüge der von der Staats-Verwaltung auf Kosten der Gemeinden angestellten Gemeindebeamten, Beiträge für Kirchen, Pfarren und Schulen, Schulgelder u. dgl. sind über Anordnung der Behörden durch deren eigene Organe, oder in ihrem Namen und Auftrage durch die Organe der Gemeinden einzuheben. Dasselbe gilt von den bisher der Einbringung im politischen Wege zugewiesenen Naturalleistungen für Kirchen, Pfarren und Schulen, in soweit das Bezugsrecht unbestritten, oder im Falle der Bestreitung der Berechtigte im Besitze geschützt ist.

Wenn die Leistung ganz oder theilweise versäumt oder verweigert wird, ist die politische Behörde berechtiget, nach fruchtloser, unmittelbar oder durch die Gemeinde-Organe geschehener Einmahnung, die Exekuzionsmittel, welche sonst für die Eintreibung der Rückstände an direkten Steuern Platz greifen, in Anwendung zu bringen.

§. 4.

Geldleistungen, welche nach dem Gesetze oder nach einem von der kompetenten politischen Behörde genehmigten Gemeindebeschlusse zu einem Gemeindezwecke stattzufinden haben, und nicht in Zuschlägen zu den direkten oder indirekten Steuern bestehen, haben die Gemeindevorsteher durch ihre eigenen Organe einzuheben; bleibt ein Verpflichteter im Rückstande, so ist derselbe unter Androhung der Exekuzion an die Erfüllung seiner Schuldigkeit zu mahnen, und falls innerhalb der nächsten vierzehn Tage die Leistung nicht erfolgt, wird von der landesfürstlichen politischen Bezirksbehörde, oder dem mit der politischen Geschäftsführung betrauten Gemeindeamte (Magistrate) die Exekuzion verhängt, wobei der Gemeindevorsteher durch seine eigenen Organe die Pfändung und nöthigen Falles die Transferirung von beweglichen Gütern, Früchten und Fahrnissen des Rückständners bis zu einem den Rückstand und die Exekuzionskosten deckenden Betrag, und nach fruchtlosem Verlaufe von weiteren acht Tagen, unter Aufsicht der die Exekuzion bewilligenden Behörde, die öffentliche Feilbietung der gepfändeten Gegenstände einzuleiten hat.

Im Uebrigen ist sich bei einer solchen Pfändung, Transferirung und Feilbietung an die Bestimmungen zu halten, welche für die Mobilar-Exekuzion bei Steuer-Rückständen bestehen.

Reichen die Kräfte und Mittel der Gemeinde zur Durchführung der Exekuzion nicht aus, so steht es dem Gemeindevorsteher zu, sich mit dem Ansuchen um Assistenzleistung (§. 8) an die politische Behörde zu wenden.

§. 5.

Jeżeli ustawą, zarządzeniem władzy politycznéj, lub uchwałą gminy, przez właściwą władzę zatwierdzoną, wyrzeczoném jest zobowiązanie do uiszczenia należytości w robocie lub w naturze, temuż obowiązkowi zaś na wezwanie władz lub przełożonych gminnych, do wykonania powołanych, albo wcale zadosyć nie uczyniono, albo nie zupełnie, lub nie w czasie należytym, wówczas należytość brakująca sciągnioną będzie na koszt i niebezpieczeństwo zobowiązanych, a wydatki w téj mierze poczynione, spędzone będą od ociągających się wedle postanowień, w §§. 2., 3. i 4. zawartych, nie przypuszczając żadnéj opozycyi przeciw kwocie policzenia onychże, mającéj być sprawdzoną przez władzę polityczną.

§. 6.

Jeżeli należytość w ten sposób jest wymaganą, iż takowa albo dla niebezpieczeństwa z przewłoki, albo dla właściwości swéj nie da się uskutecznić przez osoby trzecie nawet kosztem zobowiązanych, wówczas zobowiązani bezpośrednio do spełnienia należytości zniewoleni będą.

§. 7.

Jeżeli w zakresie władz politycznych lub policyjnych zakaz został wydany, odnoszący się bądź do czynności pojedynczéj, bądź téż do pewnego gatunku czynności, winny władze dotyczące, polityczne lub policyjne, w celu przeprowadzenia niniejszego przepisu, użyć bezpośrednio przeciw wykraczającym zakaz ten, lub w niezachowaniu onegoż pozostającym, środków wykonawczych i egzekucyjnych do celu prowadzących, a oraz orzéc karę na przypadek przekroczenia lub uporczywości wyznaczoną, lub w braku takowéj szczególnéj sankcyi karnéj, w §. 11. ustanowioną.

Przestąpienia lub zaniechania zakazów takowych, jeżeli nie ustanowiono na nie wyraźnie osobnéj sankcyi karnéj, podlegają karze, w §. 11. ustanowionéj.

§. 8.

Przy wykonaniu zarządzeń i zakazów, przez polityczne lub policyjne władze wydanych, tudzież przy prowadzeniu egzekucyi, powinna żandarmerya, lub istniejąca w miejscu straż policyjna udzielać potrzebnéj asystencyi, w miarę instrukcyj właściwych, i władze prawo mają nadać dostatecznéj dzielności zarządzeniom swym przez wezwanie asystencyi wojskowéj.

§. 5.

Wenn das Gesetz, die Anordnung einer politischen Behörde, oder der von der kompetenten Behörde genehmigte Beschluß einer Gemeinde die Verpflichtung zu einer Arbeits- oder Naturalleistung ausspricht, und dieser Verpflichtung über Aufforderung der mit der Vollziehung beauftragten Behörden oder Gemeindevorsteher entweder gar nicht, oder nicht vollständig, oder nicht zur gehörigen Zeit nachgekommen wird, so ist die mangelnde Leistung auf Gefahr und Kosten der Verpflichteten bewerkstelligen zu lassen, und der gemachte Aufwand, ohne daß gegen den von der politischen Behörde richtig zu stellenden Betrag der Aufrechnung eine Einwendung zulässig ist, von den Säumigen nach den in den §§. 2, 3 und 4 enthaltenen Bestimmungen einzubringen.

§. 6.

Ist eine Leistung in der Art erforderlich, daß sie wegen Gefahr am Verzuge oder wegen ihrer eigenthümlichen Beschaffenheit durch dritte Personen, wenn auch auf Kosten der Verpflichteten, sich nicht bewerkstelligen läßt, so sind die Verpflichteten unmittelbar zur Leistung zu verhalten.

§. 7.

Ist im Wirkungskreise der politischen oder polizeilichen Behörden ein Verbot erlassen worden, solches mag sich auf eine einzelne Handlung oder auf eine bestimmte Gattung von Handlungen beziehen, so haben die betreffenden politischen oder polizeilichen Behörden zur Durchsetzung dieser Vorschrift unmittelbar gegen diejenigen, welche das Verbot zu übertreten suchen, oder in dessen Nichtbeachtung verharren, die zum Zwecke führenden Vollzugs- und Exekuzionsmittel in Anwendung zu bringen, und die für den Fall der Uebertretung oder Widersetzlichkeit bestimmte, oder in Ermangelung einer ausdrücklichen besonderen Strafsankzion die im §. 11 festgesetzte Strafe zu verhängen.

Uebertretungen oder Außerachtlassungen solcher Verbote unterliegen, wenn dafür nicht ausdrücklich eine besondere Strafsankzion festgesetzt ist, der im §. 11 bestimmten Strafe.

§. 8.

Bei der Vollziehung der durch die politischen oder polizeilichen Behörden erlassenen Anordnungen und Verbote und bei den eingeleiteten Exekuzionsführungen hat die Gensd'armerie oder die im Orte bestehende Polizeiwache nach Maßgabe der dießfälligen Instrukzionen die erforderliche Assistenz zu gewähren, und die Behörden sind berechtiget, ihren Anordnungen durch Aufbietung der Militär-Assistenz zureichenden Nachdruck zu geben.

§. 9.

Władze cesarskie polityczne i policyjne mają prawo zawezwać osoby, w ich urzędowym okręgu się znajdujące, których stawienie się potrzebném jest do czynności urzędowéj.

W przypadkach, w których nie może miéć miejsca zastąpienie zawezwanego przez pełnomocnika zawierzytelnionego, w zawezwaniu wyraźnie nadmienić należy, iż osobiste stawienie się wymaganém jest.

Kto nieudowodni, że przez chorobę, ułomność lub inne jakie uzasadnione przeszkody wstrzymanym jest od stawienia się, obowiązanym jest wezwaniu zadosyć uczynić i żądanych wiadomości udzielić.

Jeżeli zawezwany nie stawa, w powszechności znowu będzie zapozwany pod zagrożeniem kary pieniężnéj od jednego aż włącznie do dwudziestu złotych reńskich monetą konwencyjną, i wydania lub uzyskania przeciw niemu rozkazu przyprowadzenia go w razie niestawienia się. Jeżeli zawezwany mimo wykazanego zawezwania nie stawił się i nie usprawiedliwił się ważnemi powodami uniewinniającemi go, wówczas może przeciw niemu kara pieniężna być wyrzeczona, i w razie potrzeby rozkaz przystawienia go wydany.

Wyjątkowo w nagłych przypadkach można już w piérwszém wezwaniu, przy wyraźném namienieniu o naglącéj pilności stawienia się, uwagę zwrócić na wydanie rozkazu przystawienia w razie niestawienia się, poczém wolno jest, zarządzić przystawienie zaraz po piérwszém niestawieniu się, nieusprawiedliwioném ważnemi powodami, zawezwanego uniewinniającemi. Jeżeli zawezwanie nastąpiło ze strony władzy politycznéj, wtedy rozkaz przystawienia przez nią samę ma być wydany. Przełożony zaś gminny upraszać będzie o wydanie rozkazu doprowadzenia przeciw bezskutecznie zawezwanemu u władzy bezpośrednio przełożonéj, przy wykazaniu konieczności stawienia i należycie uczynionego zawezwania.

Rozkaz przystawienia wykonanym będzie albo przez sługi władz politycznych lub policyjnych, albo przez żandarmeryę, albo przez straż policyjną w miejscu istniejącą, a nawet w razie potrzeby, przez asystencyę wojskową.

Przez powyższe postanowienia nie znoszą się inne następności, wynikające wedle ustawy z niestawienia się zapozwanych, bez względu, czy zapozwanie doręczoném zostało osobie dotyczącéj bezpośrednio, czy téż nastąpiło przez zamieszczenie w publiczne dzienniki, lub przez przybicie na miejscach publicznych. Równie téż nie narusza się niniejszém tych przypadków, w których kto stosownie do przepisu praw natychmiast bez zapozwania przed władzę ma być stawionym, lub przytrzymanym.

§. 9.

Die landesfürstlichen politischen und polizeilichen Behörden sind berechtiget, die in ihrem Amtsgebiete befindlichen Personen, deren Erscheinen in einer Amtshandlung nöthig ist, vorzuladen.

In den Fällen, in welchen es nicht zulässig ist, daß der Vorgeladene sich durch einen beglaubigten Bevollmächtigten vertreten lasse, ist in der Vorladung ausdrücklich zu bemerken, daß das persönliche Erscheinen erforderlich sei.

Wer nicht durch Krankheit, Gebrechlichkeit oder sonstige gegründete Hindernisse vom Erscheinen abgehalten zu seyn nachweiset, hat die Verpflichtung, der Vorladung Folge zu leisten und die verlangten Auskünfte zu geben.

Erscheint ein Vorgeladener nicht, so wird er in der Regel neuerlich vorgeladen, unter Androhung einer Geldbuße von Einem bis einschließig zwanzig Gulden Konv. Münze und der Erlassung oder Erwirkung eines Vorführungsbefehles für den Fall des Nichterscheinens. Bleibt der Vorgeladene ungeachtet der nachgewiesenen Vorladung, ohne giltige Entschuldigungsgründe vorzubringen, dennoch aus, so kann wider ihn die Geldbuße verhängt, und erforderlichen Falles der Vorführungsbefehl ausgefertiget werden.

Ausnahmsweise kann in dringenden Fällen schon in der ersten Vorladung, unter ausdrücklicher Hinweisung auf die Dringlichkeit des Erscheinens, die sonstige Erlassung eines Vorführungsbefehles in Aussicht gestellt werden, wornach es gestattet ist, die Vorführung gleich nach dem ersten, nicht durch giltige Entschuldigungsgründe gerechtfertigten Ausbleiben eines Vorgeladenen zu veranlassen. Ist die Vorladung von Seite einer politischen Behörde erfolgt, so wird der Vorführungsbefehl von ihr selbst ausgefertiget. Der Gemeindevorsteher aber hat die Erlassung eines Vorführungsbefehles gegen einen von ihm fruchtlos Vorgeladenen, unter Nachweisung der Nothwendigkeit des Erscheinens und der gehörig geschehenen Vorladung, bei der unmittelbar vorgesetzten Behörde nachzusuchen.

Der Vorführungsbefehl wird entweder durch die Diener der politischen oder polizeilichen Behörden, oder durch die Gensd'armerie, oder die im Orte bestehende Polizeiwache und nöthigen Falles durch Militär-Assistenz vollstreckt.

Durch vorstehende Bestimmungen werden die sonstigen Folgen, welche nach dem Gesetze mit dem Nichterscheinen der Vorgeladenen verbunden sind, nicht aufgehoben, es mag die Vorladung der betreffenden Person entweder unmittelbar zugekommen, oder durch Einschaltung in öffentliche Blätter, oder Anschlag an öffentlichen Orten erfolgt seyn. Ebenso werden dadurch jene Fälle nicht berührt, wo Jemand nach gesetzlicher Vorschrift ohne Vorladung sogleich vor eine Behörde zu stellen oder festzunehmen ist.

§. 10.

Przełożeni gminni chcący unikać skutków szkodliwych, w istniejących przepisach zagrożonych, obowiązani są wydane do nich zlecenia władz politycznych cesarskich punktualnie i sciśle wykonywać, i przed niemi stawać, jak będą zawezwani.

Te władze zaś winny ze swéj strony wszelkiemi siłami wspiérać przełożonych gminnych w przeprowadzeniu rozporządzeń ich, wydanych w wykonaniu ustaw istniejących, lub szczególnych zleceń władz.

§. 11.

Wszelkie przeciw przepisom policyjnym występujące zachowanie się w publicznych zgromadzenia miejscach, mianowicie w słuchalniach, teatrach, salach balowych, szynkowniach i kawiarniach i t. d., tudzież na kolejach żelaznych, okrętach parowych, wozach pocztowych i t. p., naruszające porządek i przyzwoitość, przerywające zabawy publiczne, lub w inny sposób zgorszenie dające, niemniéj wszelki czyn demonstracyjny, przez który niechęć przeciw rządowi, lub poniżenie rozporządzeń jego ma być wyrażonêm, jeżeli przytém nie ma miejsca postępowanie sądu karnego, karanym być ma karą porządkową od jednego aż łącznie do stu złotych reńskich monetą konwencyjną, lub aresztem od godzin sześciu aż do dni czternastu, a to wedle okoliczności, jak jedna lub druga kara zdaje się być stosowniejszą lub skuteczniejszą.

Co się tyczé osób, w §. 248. ustawy karnéj wspomnionych, przy ograniczeniach tamże wspomnionych, może zamiast aresztu, lub dla zaostrzenia tegoż zastosowanie miéć także chłosta cielesna.

W orzeczeniu atoliż kary służyć ma za prawidło, iż kara nigdy nie ma być wyżéj wymierzoną nad najniższy stopień téj kary, jakaby wymierzoną być miała wedle powszechnéj ustawy karnéj, gdyby czyn w kwestyi będący w myśl rzeczonéj ustawy karnéj ukazywał się być wykroczeniem lub przestępstwem.

§. 12.

Jak polityczne i policyjne organa pod scisłą odpowiedzialnością obowiązane są w urzędowym obrocie przeciw każdemu zachować przyzwoite postępowanie, tak téż przeciwnie każdy im ukazywać winien przy ich czynnościach urzędowych przyzwoite uszanowanie.

Kto więc

a) przeciw urzędnikowi politycznemu lub policyjnemu w wykonaniu prawnych czynności urzędowych, lub przeciw strażom i sługom zwierzchności, któ-

§. 10.

Die Gemeindevorsteher haben, bei Vermeidung der in den bestehenden Vorschriften angedrohten nachtheiligen Folgen, den an sie ergehenden Aufträgen der politischen landesfürstlichen Behörden pünktlich und genau nachzukommen, und vor denselben, wenn sie vorgerufen werden, zu erscheinen.

Diese Behörden haben ihrerseits die Gemeindevorsteher in der Durchführung der von ihnen in Vollziehung bestehender Gesetze oder besonderer Aufträge der Behörden getroffenen Verfügungen mit allem Nachdrucke zu unterstützen.

§. 11.

Jedes polizeiwidrige Verhalten an öffentlichen Versammlungsorten, namentlich in Hörsälen, Theatern, Ballsälen, Wirths- und Kaffehäusern u. s. w., dann auf Eisenbahnen, Dampfschiffen, Postwägen u. dgl., wodurch die Ordnung und der Anstand verletzt, das Vergnügen des Publikums gestört oder sonst ein Aergerniß gegeben wird, ferner jede demonstrative Handlung, wodurch Abneigung gegen die Regierung oder Geringschätzung ihrer Anordnungen ausgedrückt werden soll, wird unvorgreiflich der etwa eintretenden strafgerichtlichen Behandlung, mit einer Ordnungsbuße von Einem bis einschließig Einhundert Gulden Konvenzions-Münze, oder von sechsstündiger bis vierzehntägiger Anhaltung geahndet, je nachdem die eine oder die andere Buße nach Umständen angemessener oder wirksamer erscheint.

Bei den im §. 248 des Strafgesetzes erwähnten Personen und unter den dort bestimmten Beschränkungen, kann statt der Anhaltung oder in Verschärfung derselben, auch körperliche Züchtigung in Anwendung kommen.

In Hinsicht der zu verhängenden Strafe ist jedoch von dem Grundsatze auszugehen, daß die Strafe nicht höher, als der kleinste Grad jener Strafe zu bemessen sei, welche nach dem allgemeinen Strafgesetze hätte verhängt werden müssen, wenn die in Frage stehende Handlung die Eigenschaft eines Vergehens oder einer Uebertretung im Sinne dieses Strafgesetzbuches gehabt hätte.

§. 12.

Sowie den politischen und polizeilichen Organen unter strenger Verantwortlichkeit im ämtlichen Verkehre mit Jedermann ein anständiges Benehmen zur Pflicht gemacht ist, eben so ist auch denselben bei ihren Amtshandlungen von Jedermann mit Achtung zu begegnen.

Wer sich daher

a) gegen einen politischen oder polizeilichen Beamten in Ausübung gesetzlicher Amtshandlungen, oder gegen Wachen und obrigkeitliche Diener, welche an öffentlichen

rzy w miejscach publicznych lub pomieszkaniach prywatnych polecone sobie mają wykonanie rozporządzeń urzędowych, sposobem uporczywym i obraźliwym sobie postępuje, i mimo uprzedniego upomnienia pozostaje w składzie obrażającym godność urzędową;

b) kto przeciw przełożonemu gminnemu przy wykonaniu zlecenia, które ma sobie poruczoném z mocy ustawy, lub w skutek osobnego nakazu, ciągle uporczywe i obraźliwe postępowanie zachowuje, albo

c) kto w podaniu do władzy, sporządzoném przez siebie samego, lub za zleceniem tegoż przez osobę trzecią używa tonu i sposobu pisania obrażającego, lub kto podanie takowe dla osoby trzeciéj sporządza, podpada postępowaniu karnemu, w §. 11. ustanowionemu.

§. 13.

Istota czynu dochodzoną być ma sposobem ile możności pojedyńczym.

W przypadkach §. 12., lit *a)* i *b)* za dostateczne uważaném być może dane przy powołaniu się do przysięgi służbowéj oświadczenie urzędnika lub sługi politycznego lub policyjnego, równie téż takie same zeznanie przełożonego gminnego, o ile takowe przez okoliczność jaką nie stało się wątpliwém.

§. 14.

Wykonywanie prawa karania czynności w §. 11. wskazanych, przysłuża w miejscach, gdzie się znajduje cesarska władza policyjna, téjże władzy, w przeciwnym zaś razie, władzy politycznéj powiatowéj. W przypadkach zaś, w §. 12. wskazanych, wyrok kary orzéc winien przełożony władzy politycznéj lub policyjnéj, w któréj urzędowaniu zaszło postąpienie skarcenia godne, a jeżeli to przeciw przełożonemu gminnemu nastąpiło, przełożony téj władzy politycznéj, w któréj okręgu znajduje się gmina dotycząca.

Jeżeli dopuszczono się obrazy w pismiennem podaniu, a to przeciw władzy w całości, lub przeciw osobie przełożonego, wówczas władza przełożona zadeleguje inną władzę do rozpoznania przedmiotu i do orzeczenia wyroku.

§. 15.

Zażalenia przeciw rozporządzeniom lub wyrokom dyscyplinarnym, stósownie do niniejszych przepisów wydanym, wystósowane być winny do władzy politycznéj krajowéj, w wyższym zaś toku instancyi w powszechności do Ministeryum Spraw Wewnętrznych.

Orten oder in Privatwohnungen ämtliche Aufträge zu vollziehen haben, ungestüm und beleidigend benimmt, und ungeachtet vorausgegangener Ermahnung in einem, den ämtlichen Charakter verletzenden Betragen beharrt, wer sich

b) gegen einen Gemeindevorsteher bei Vollziehung eines Auftrages, welcher ihm nach dem Gesetze, oder Kraft einer besonderen Weisung einer Behörde zu vollführen obliegt, beharrlich ein ungestümes und beleidigendes Verfahren zu Schulden kommen läßt, oder wer

c) in einer, von ihm selbst, oder über seinen Auftrag von einem Dritten verfaßten Eingabe an eine Behörde sich einer, dieselbe beleidigenden Schreibart bedient, oder eine solche Eingabe für einen Dritten verfaßt, verfällt der im §. 11 festgesetzten Strafbehandlung.

§. 13.

Der Thatbestand ist auf die möglichst einfache Art zu erheben.

In den Fällen des §. 12, lit. a) und b) kann die mit Berufung auf den Diensteid abgegebene Aeußerung des politischen oder polizeilichen Beamten oder Dieners, sowie die gleichartige Aussage des Gemeindevorstehers, in soferne dieselbe nicht durch irgend einen Umstand zweifelhaft gemacht wird, zum rechtlichen Beweise als hinreichend angesehen werden.

§. 14.

Die Handhabung der Strafgewalt bezüglich der im § 11 bezeichneten Handlungen steht in Orten, wo sich eine landesfürstliche Polizeibehörde befindet, dieser Behörde, und wo dieß nicht der Fall ist, der politischen Bezirksbehörde zu. Dagegen hat in den, im §. 12 bezeichneten Fällen, der Vorstand der politischen oder polizeilichen Behörde, bei deren Amtshandlung das zu ahndende Verfahren stattfand, und wenn dieses gegen einen Gemeindevorsteher verübt wurde, der Vorstand jener politischen Bezirksbehörde, in deren Gebiet die betreffende Gemeinde gelegen ist, das Straferkenntniß zu schöpfen.

Ist die Beleidigung in einer schriftlichen Eingabe geschehen, und gegen die Behörde im Ganzen, oder gegen die Person des Vorstehers gerichtet, so hat die vorgesetzte Stelle eine andere Behörde zur Verhandlung des Gegenstandes und zur Urtheilsschöpfung zu delegiren.

§. 15.

Beschwerden gegen die in Gemäßheit dieser Verordnungen erlassenen Verfügungen oder Disziplinar-Erkenntnisse sind an die politische Landesbehörde, in höherer Linie aber in der Regel an das Ministerium des Innern zu richten.

W przypadkach zaś, w których rekurs założono przeciw wyrokowi dyscyplinarnemu (§§. 9. i 12.) władzy policyjnéj, wydanemu w przedmiocie pozwu lub zachowania powagi urzędowéj, lub zażalenie wytoczono przeciw postąpieniu władzy policyjnéj lub organu policyjnego, zażalenie wystósowaném być ma do najwyższéj Władzy Policyjnéj.

Powołanie takowe atoliż w przypadkach §. 12. *a)*, jeżeli przez władzę, w piérwszéj instancyi wyrokującą, nie wyrzeczono kary chłosty cielesnéj, nie ma mocy, wstrzymującéj wykonanie rozporządzenia lub wyroku, i stanowi dla władzy wyższéj o tyle tylko przedmiot rozprawy, o ile każdy urzędnik odpowiedzialnym jest za legalność swoich czynności urzędowych.

Przeciw wyrokom karnym, wydanym w przypadkach §. 11., tudzież w skutek §. 12., lit. *b)* i *c)*, albo gdzie w przypadkach §. 12., lit. *a)* orzeczono chłostę cielesną, bez względu, czy wyroki rzeczone wydane zostały przez władzę własną lub delegowaną, miejsce znajduje powołanie do wyższéj władzy z mocą wstrzymującą, atoliż takowe wniesione być musi drogą władzy, która zawyrokowała, w terminie przepisanym.

§. 16.

Co do wykonywania oznaczonego w powyższych paragrafach prawa egzekucyi i kary, na równi uważanemi są z cesarskiemi władzami politycznemi także i te urzędy gminne (magistraty), którym polecone jest polityczne urzędowanie w przekazanym zakresie w miejsce cesarskich władz powiatowych.

§. 17.

Rozporządzenia z dnia 11. Maja 1851. r. (Dziennik praw Państwa, część XXXIX., nr. 127.), tudzież z dnia 14. Sierpnia 1853. (Dziennik praw Państwa, część LI., nr. 163.) tracą niniejszém moc obowiązującą w krajach, dla których wydane zostały.

O ile insze, w tym czasie wydane rozporządzenia z powodu odniesienia się do politycznéj władzy przymusowéj i dyscyplinarnéj ściągają się do wspomnionych rozporządzeń z lat 1851. i 1853., odnieść należy powołanie takowe do postanowień niniejszego rozporządzenia.

§. 18.

Niniejsze rozporządzenie natychmiast wejść ma w wykonanie.

Wiédeń dnia 20. Kwietnia 1854.

Franciszek Józef m. p.

Hr. Buol-Schauenstein m. p. **Bach** m. p. **Krauss** m. p.

Za najwyższém rozkazem:

Ransonnet m. p.

In den Fällen aber, wo gegen ein wegen einer Vorladung oder in Wahrung des ämtlichen Ansehens geschöpftes Disziplinar-Erkenntniß (§§. 9 und 12) einer Polizeibehörde rekurrirt, oder über das Benehmen einer Polizeibehörde oder eines polizeilichen Organes Beschwerde geführt wird, ist die Beschwerde an die oberste Polizeibehörde zu richten.

Eine solche Berufung hat jedoch in den Fällen des §. 12, a), falls nicht durch die in erster Instanz erkennende Behörde auf die Strafe der körperlichen Züchtigung erkannt worden ist, keine die Vollstreckung der Verfügung oder des Erkenntnisses hemmende Kraft, und bildet für die höhere Behörde nur in soweit einen Gegenstand der Verhandlung, als jeder Beamte für die Gesetzmäßigkeit seiner Amtshandlungen verantwortlich ist.

Gegen Straferkenntnisse, die in den Fällen des §. 11, sowie nach §. 12, lit. b) und c) gefällt werden, oder wobei in den Fällen des §. 12, lit. a) auf körperliche Züchtigung erkannt worden ist, findet, es mögen diese Erkenntnisse von der eigenen oder einer delegirten Behörde erlassen seyn, die Berufung an die höhere Stelle, und zwar mit aufschiebender Wirkung Statt, jedoch muß dieselbe binnen der gesetzlichen Frist bei der Behörde, die das Erkenntniß gefällt hat, eingereicht werden.

§. 16.

Den landesfürstlichen politischen Behörden werden in Betreff der Handhabung der in den vorherstehenden Paragraphen bestimmten Exekutiv- und Strafgewalt, auch diejenigen Gemeindeämter (Magistrate u. dgl.) gleichgestellt, welchen in dem ihnen zugewiesenen Amtsgebiete an der Stelle der landesfürstlichen Bezirksbehörden die politische Geschäftsführung anvertraut ist.

§. 17

Die Verordnungen vom 11. Mai 1851 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 127) und vom 14. August 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt, LI. Stück, Nr. 163), werden in den Ländern, wofür sie erlassen worden sind, hiermit außer Wirksamkeit gesetzt.

In sofern andere, mittlerweile ergangene Verordnungen aus Anlaß der Hinweisung auf die politische Zwangs- und Disziplinargewalt sich auf die genannten Verordnungen vom Jahre 1851 und 1853 berufen, ist künftighin diese Berufung auf die Bestimmungen der gegenwärtigen Verordnung zu beziehen.

§. 18.

Diese Verordnung hat sogleich in Wirksamkeit zu treten.

Wien am 20. April 1854.

Franz Joseph m. p.

Gr. Buol-Schauenstein m. p. **Bach** m. p. **Krauß** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

104.

Rozporządzenie Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, najwyższéj Komendy Wojska i najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 21. Kwietnia 1854.,

dotyczące zniesienia stanu oblężenia w Królestwie Lombardzko-Weneckiém.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XXXIV., nr. 97., wydaną dnia 23. Kwietnia 1854.

105.

Rozporządzenie Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości i najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 21. Kwietnia 1854.,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiém,

którém obwieszczone zostają niektóre uzupełnienia i zmiany najwyższego patentu z dnia 18. Stycznia 1818.

Obacz Dziennik praw Państwa, część XXXIV., nr. 98., wydaną dnia 23. Kwietnia 1854.

104.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz, des Armee-Ober-Kommando und der obersten Polizeibehörde vom 21. April 1854,

betreffend die Aufhebung des Belagerungsstandes im lombardisch-venezianischen Königreiche.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXXIV. Stück, Nr. 97, ausgegeben am 23. April 1854.

105.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 21. April 1854,

giltig für das lombardisch-venezianische Königreich,

womit einige Ergänzungen und Aenderungen des Allerhöchsten Patentes vom 18. Jänner 1818 bekannt gemacht werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXXIV. Stück, Nr. 98, ausgegeben am 23. April 1854.

(101.)

Kundmachung der Ministerien des Innern und der Justiz, ... [illegible] ... vom 21. April 1853,

[illegible]

[illegible] XXIV. Stück, Nr. [illegible]

(102.)

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 21. April 1853,

[illegible]

[illegible]

[illegible] XXIV. Stück, Nr. [illegible]
